

Sygn. akt V U 123/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2023 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Wiesław Jakubiec

Protokolant : Izabela Niedobbecka- Kępa

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2023 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z odwołania G. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 17 lutego 2023 roku nr (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy w związku z pogorszeniem stanu zdrowia

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu G. G. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 13 596 zł (trzyście trzydzieści pięć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych) odpowiadającej dodatkowym 12 % stałego uszczerbku na zdrowiu doznany w związku z wypadkiem przy pracy z 19.02.1990 roku;

Sygn. akt V U 123/23

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 lutego 2023 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu G. G. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z wypadkiem przy pracy z 19 lutego 1990 roku. W uzasadnieniu wskazał, że ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku przy pracy z 19 lutego 1990 roku wynosi 25% i nie uległ pogorszeniu.

W odwołaniu ubezpieczony nie zgodził się z wydaną decyzją wnosząc o jej zmianę i orzeczenie przyznania dalszego prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z wypadkiem przy pracy z 19 lutego 1990 roku. W uzasadnieniu wskazał, że jego stan zdrowia uległ pogorszeniu, m.in. oczekuje na operację nogi.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony G. G. był zatrudniony w KWK (...) Przedsiębiorstwu Państwowemu w J. na stanowisku górnika.

Ubezpieczony w dniu 19 lutego 1990 roku uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doszło do urazu stawu skokowego lewego, skutkiem którego było złamanie dwukostkowe podudzia lewego. Pracodawca uznał, że był to wypadek przy pracy.

Ubezpieczony był leczony zachowawczo i w 1992 roku operacyjnie z powodu zaburzenia zrostu kostki bocznej. Korzystał z farmakoterapii i kompleksowej rehabilitacji. W marcu 2015 roku był hospitalizowany na Oddziale Rehabilitacji z rozpoznaniem artrozy stawu skokowego lewego. Był zakwalifikowany do artrodezy, usztywnienia stawu skokowo – goleniowego w październiku 2023 roku.

Komisja Lekarska do spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia ustaliła 18 sierpnia 1992 roku u ubezpieczonego 20% z poz. tabeli 163b stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z 19 lutego 1990 roku.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z 10 marca 2017 roku ustalono 25% z poz. tabeli 163b stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z 19 lutego 1990 roku. Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z 22 marca 2017 roku orzeczono, iż procentowy uszczerbek na zdrowiu uległ pogorszeniu i wynosi 25%.

Decyzją z 29 marca 2017 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z tym, że nie nastąpiło pogorszenie uszczerbku ponad 10 %.

Ubezpieczony miał orzeczoną umiarkowaną strapień niepełnosprawności do 31 sierpnia 2021 roku o symbolu przyczyny niepełnosprawności 05-R.

Pismem z 15 grudnia 2022 roku ubezpieczony zwrócił się do organu rentowego o ponowne ustalenie i wypłacenie jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z wypadkiem przy pracy z 19 lutego 1990 roku.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z 9 stycznia 2023 roku ustalono 25% z poz. tabeli 163b stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z 19 lutego 1990 roku. Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z 9 lutego 2023 roku orzeczono, iż procentowy uszczerbek na zdrowiu nie uległ pogorszeniu i nadal wynosi 25%.

Decyzją z 17 lutego 2023 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia wskazując, że takie pogorszenie nie nastąpiło.

U ubezpieczonego rozpoznano złamanie dwukostkowe podudzia lewego z rozwojem pourazowych zmian zwyrodnieniowych stawu skokowo – goleniowego.

U ubezpieczonego występuje 32% stały uszczerbek na zdrowiu z poz. tabeli 162c w związku z wypadkiem przy pracy z 19 lutego 1990 roku. W następstwie doznanych urazów doszło do powstania u ubezpieczonego zmian zwyrodnieniowych stawu skokowo – goleniowego skutkującego postępującym zmniejszeniem wydolności dynamicznej i statycznej kończyny. Chód ubezpieczonego na krótkim odcinku jest dość sprawny, ale na odcinkach dłuższych i na podłożu nierównym jest niewydolny. Badania obrazowe stawu skokowo – goleniowego (RTG i MRI) potwierdziły duży stopień zmian morfologicznych korelujących z obrazem klinicznym. Ubezpieczony był zakwalifikowany do artrodezy stawu skokowo – goleniowego w październiku 2023 roku polegającym na jego usztywnieniu w pozycji czynnościowo korzystnej. Trwałe wyłączenie ruchu stawu skokowo – goleniowego w stopniu znaczącym zmniejszy dolegliwości bólowe i polepszy biomechanikę chodu.

Dowód: dokumentacja medyczna, akta organu rentowego: protokół nr (...), orzeczenie Komisji Lekarskiej do spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia z 18.08.1992 r. orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 10.03.2017 r., orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 22.03.2017 r., decyzja ZUS z 29.03.2017 r., wniosek ubezpieczonego z 15.12.2022 r., orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 09.01.2023 r., orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 09.02.2023 r., decyzja ZUS z 17.02.2023 r., a nadto w aktach sprawy: dokumentacja medyczna k. 4-4v, k. 27-28v, opinia biegłego z zakresu ortopedii K. W. k. 18-23 wraz z opinią uzupełniającą k. 56-57

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii K. W. i jego opinii uzupełniającej, które wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniały tworząc wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwolanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 j.t. ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast za uszczerbek długotrwały – naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Przepis art. 12 ust. 2 ustawy stanowi, iż jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 2.

Na podstawie załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2002 r. Nr 234, poz. 1974 ze zm.) wysokość stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, u którego stwierdzono ograniczenie ruchomości i zniekształcenia w stawach skokowych (w następstwie wykręcenia, zwicnięcia, złamania kości tworzących staw, zranień, ciał obcych, blizn itp.) - w zależności od ich stopnia i dolegliwości: powikłane przewlekłym zapaleniem kości i stawu, przetokami, martwicą aseptyczną, zmianami neurologicznymi itp. wynosi 25-40% (poz. 162c).

W myśl pkt 1 Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 28 lutego 2022 roku (M.P. z 2022r. poz. 287) w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej w okresie od 1 kwietnia 2022 roku do 31 marca 2023 roku kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 1.133 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż skutkiem wypadku przy pracy z 19 lutego 1990 roku u ubezpieczonego jest 32% stały uszczerbek na zdrowiu (poz. 162c ww. Rozporządzenia).

Ubezpieczony wskutek wypadku przy pracy z 19 lutego 1990 roku doznał złamania dwukostkowego podudzia lewego z rozwojem pourazowych zmian zwyrodnieniowych stawu skokowo – goleniowego. W następstwie doznanych urazów doszło do powstania u ubezpieczonego zmian zwyrodnieniowych stawu skokowo – goleniowego skutkującego postępującym zmniejszeniem wydolności dynamicznej i statycznej kończyny. Punkt 162 odnosi się do następstw urazów kości tworzących stawy skokowe. W niniejszym przypadku dotyczy następstw złamania dwukostkowego, jest to złamanie kostki bocznej, kości strzałkowej i kostki przyśrodkowej, kości piszczelowej. Badanie obrazowe RTG i MRI jednoznacznie potwierdziły istotne nasilenie pourazowych zmian zwyrodnieniowych stawu skokowo-goleniowego. Obraz radiologiczny koreluje z obrazem klinicznym i dlatego też ubezpieczony kwalifikował się do operacji, która nastąpiła w październiku 2023 roku. Należy wskazać, że punkt tabeli 162 składa się z trzech podpunktów (a, b i c) dotyczących uszkodzenia tej samej okolicy anatomicznej. Każdy z tych punktów odnosi do się do uszkodzeń

coraz bardziej znaczących i skutkujących większą dysfunkcją czynnościową. Wpływ na to ma proces zapalny, zmiany neurologiczne, martwica aseptyczna. U ubezpieczonego występują szczególnie nasilone zmiany zwyrodnieniowe z zespołem bólowym oraz ograniczeniem ruchomości stawu skokowo – goleniowego. Martwica aseptyczna kości skokowej tworzącej staw skokowo – goleniowy jest rzadka. Częściej przyczyną martwicy jałowej jest uraz kości skokowej najczęściej znaczący. Ocenie podlegał nie sam fakt przebytej martwicy aseptycznej, ale jej skutek (rozwój i stopień nasilenia wtórnych zmian zwyrodnieniowych). Punkt 162 w całości odnosi się do uszkodzenia tej samej okolicy anatomicznej ubezpieczonego. Najczęściej w odniesieniu do stawów podporowych, późnym następstwem urazów i przebytych procesów chorobowych są zmiany zwyrodnieniowe. Objawy z nimi związane są podobne niezależnie od etiologii schorzenia, a ich manifestacja jest zwykle proporcjonalna do stopnia nasilenia zmian morfologicznych.

Ustalając wysokość uszczerbku na zdrowiu Sąd w pełni podzielił opinię główną i uzupełniającą biegłego z zakresu ortopedii K. W. jako wydaną przez osobę będącą specjalistą w zakresie schorzeń występujących i dysfunkcji występujących u ubezpieczonego. Opinia wydana przez biegłego jest szczegółowa, przystępna i zrozumiała dla osób nie dysponujących wiedzą medyczną, zaś wnioski sformułowane zostały jasno, czytelnie i jednoznacznie. Organ rentowy miał jedynie zastrzeżenia do opinii głównej biegłego. Biegły w opinii uzupełniającej uzasadnił organowi dlaczego ustalił pogorszenie uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego z poz. tabeli 162c, a nie z poz. tabeli 163b..

Biorąc pod uwagę, że organ rentowy przyznał i wypłacił ubezpieczonemu jednorazowe odszkodowanie za 20% stałego uszczerbku na zdrowiu, a za kolejne pogorszenie stanu zdrowia już nie, zasadnym jest przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania za aktualnie ustalone dodatkowe 12% stałego uszczerbku na zdrowiu (albowiem aktualny uszczerbek wynosi 32%). W ocenie Sądu bezzasadne jest stanowisko organu, który co prawda uznawał pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonego ale w wysokości niższej niż 10%, a kolejne sprawdzenie dot. pogorszenia odnosił tylko do ostatnich ustaleń co powodowało, że pomimo, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego (będący następstwem wypadku z 19.02.1990 r.) znacząco wzrastał w stosunku do ustaleń Komisja Lekarska do spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia z 18 sierpnia 1992 roku, to -wg organu- jednorazowe odszkodowanie ubezpieczonemu się nie należy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu G. G. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 13.596 zł odpowiadającej dodatkowo 12% stałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z 19 lutego 1990 roku.

Sędzia Wiesław Jakubiec